

Római levél 12. rész 17-21. verse: „Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. A tisztességre legyen gondotok minden ember előtt. Ha lehetséges, amennyire töletek telik, éljetez minden emberrel békességben. Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az ő haragjának, mert meg van írva: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek” – így szól az Úr. Sőt „ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, parazsat gyűjtesz a fejére”. Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat.”

Kedves Testvéreim!

Igehirdetés sorozatunknak elérkeztünk az utolsó állomásához. Mondhatnám, hogy ez az összefoglalása mindannak, ami ezelőtt volt. Amikor ugyanis Pál apostol összegez, hogy „ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat”, akkor nem tesz mást, mint az eddigi témát irányba állítja. Olyan ez, mint amikor a Kálvária dombon szánkózunk, és a gyerekeinket egy kicsit meglökjük a domb tetején. Figyeljük, hogy milyen irányba álljon a szánkó orra, és csak akkor lökjük meg őket, ha megfelelő az irányzék.

Pál apostol összegző mondata ugyanis ez az iránymutatás. Ne a rossz győzzön felett, hanem te győzzél a rossz felett. Ugyanakkor nem csak a rossz legyőzéséről beszél Isten igéje, hanem arról is, hogy ezek az eszközök csak jó eszközök lehetnek. Nem használhatom ugyanazokat, mint amit az ellenfél használ. Nem igaz az a megfogalmazás, amit sok esetben hallok, hogy a cél szentesíti az eszközt. Semmilyen jó cél nem szentesíthet rossz eszközt. A múlt héten ugyanis egyértelművé válhatott az igehirdetésben, hogy az ellenség nem a másik ember, hanem a Sátán, aki le akarja rombolni Isten munkáját ebben a gyülekezetben is. Le akarja rombolni az egyetértést, a békességet, az örömet és a hálaadást. Le akarja rombolni az imádságos lelkületet. Le akarja rombolni a vendégszeretetet. Ehhez pedig egyetlen út vezet. Nem tudja támadni az egész testet, mert afelett nincsen hatalma. Nem tudja legyőzni Krisztust. Viszont le tudja győzni az egyes embert, a Krisztus test tagjait, akik ugyan sok minden ajándékkal rendelkeznek, de mégis sebezhetőek. Ezért fontos a figyelmeztetés. Vigyázz, nehogy legyőzzön téged a rossz.

A rossz irányába meglévő fantáziánk ugyanis végtelen. Tudjuk, hogy ide tartozik minden, ami törvénytelen. Ezzel nem is foglalkozunk, mert a Büntető Törvénykönyv sok száz oldala ezt írja körül. Rossz az is, ami igazságtalan. Itt már nagyon fontos kérdés, hogy milyen igazságról beszélünk, hiszen a saját önérzetünk sokszor összekeveredik az igazságérzetünkkel, és akkor már nem a tiszta igazságot látjuk, hanem azt, ami csak szerintünk az. Úgy járunk sokszor, mint amikor ki akarunk nézni egy ablakon, de a túloldalról elé tesznek valamit, és akkor nem azt látjuk, ami a kívülvilágban van, hanem csak a saját arcunkat, és a saját környezetünket. Amikor sok esetben igazságtalanságról beszélünk, akkor lehet, hogy csak a saját megítélésünk szerint nem jó az, ami történt, egyébként pedig mégiscsak az. Az apostolon keresztül arra figyelmeztet minket Isten, hogy a rossz ne győzzön felettünk úgysem, hogy az igazságtalanságot pártoljuk. Mi az, ami törvényes, de nem igazságos? Amikor mondjuk, folyik egy mérkőzés, és van egy szabálytalanság, amit a bíró nem vesz észre. Egyetlen mérkőzésen sem láttuk, hogy a vétkes odamenne a játékvezetőhöz, és jelezné, hogy kézzel értem a labdába, nem a labdát értem el, hanem a másik lábát, kérem, adjon büntetőt. Ez teljesen törvényes, hiszen csak az a büntető, amit a játékvezető megad, de nem igazságos. Vajon megtesszük-e az életünk során, hogy mindazt, amit más ugyan nem vett észre, de én tudom, hogy az nem helyes, nem igazságos, azt kijavítom, azt helyesbítom? Csak így lesz igaz az, amit Pál apostol elmond, hogy „ne győzzön le téged a rossz.”

Ennek a rossznak azonban van egy olyan szelete is, ami ugyan törvényes is, és igazságos is, de mégis méltatlan. Nem, nem az emberekről beszélek itt, hanem Krisztusról. Mindaz rossz, ami nem méltó az egyház fejéhez, a Krisztus testet irányító Megváltónkhoz. Itt szorul össze nagyon minden. Többször elmondtam már több helyen, most is hadd mondjam. Nem az a baj,

amit tettünk és mondtunk, hanem az, ahogyan tettük és mondtuk. Én már nagyon sok leckén vagyok túl. Amikor a családban el lehetne mondani kedvesen is, hogy pakolj össze, vidd el, figyelj oda, és ez nem sikerül. Amikor a gyülekezet tagjaira oda lehetne figyelni jobban is, hiszen annyian küzdenek nehézségekkel és fájdalmakkal, és mégsem megy. Amikor egy adott pillanatban csak egyetlen jó szót kellene szólni, hogy minden elsimuljon, és akkor az a szó nem hangzik el. Egyik sem törvénytelen. Egyik sem igazságtalan. Csak éppen méltatlan Krisztushoz. Éppen ezért ennek az összefoglalásnak az első felkiáltója így hangzik: „ne győzzön le téged a rossz”.

Tudom, hogy ennyi minden hallatán akár el is keseredhetünk. Ezt lehetetlen megtartani. Megmondom őszintén, hogy ha csak ennyi lenne, amit az apostolon keresztül Isten elének ad, az tényleg elkésztő lenne. Csakhogy a mondat folytatódik: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat.”

Hogyan is értsük ezt? Úgy, hogy nem a rossz ellen kell elsősorban küzdeni, hanem a jóval kell a rossz fölé kerekedni. Higgyük el, hogy nem csak a népmesékben, meg a Hollywoodi szuperhősök filmekben győz mindig a jó. Így van ez az egyházunkban, így van ez a személyes életünkben is, Jézus Krisztussal. Ha a gyülekezetünk Krisztusé, akkor mienk a győzelem. Ha az életem Krisztusé, akkor Vele együtt enyém a győzelem. A jóval minden tekintetben le lehet győzni a rosszat.

Amikor azon gondolkodnék, hogy miként állhatok bosszút az ellenfeleimen, akkor ugyanazt az energiát, amit a rossz kigondolására fordítok, fordíthatom imádságra is, hogy azért könyörögjek, aki engem nem szeret, aki kifejezetten rosszat akar nekem. Sőt, azon is gondolkodhatom, hogy milyen jót adhatok én neki. Bosszút állni ugyanis nekünk nem kell. Isten igazságot fog szolgáltatni. Legyek nyugodt, hogy így lesz. Nem nekem kell küzdenem, nem nekem kell elintézni ezeket, hanem Isten kezébe helyezni. Elmondani neki, hogy ki az, aki engem bánt, aki nekem fájdalmat okoz. Elmondani azt, hogy mennyi energiámba telik mindezt feldolgozni. És elmondani, hogy adjon erőt nekem, hogy ne akarjak lépni, ne akarjak visszaütni, ne akarjak igazságot szolgáltatni, hanem ezt hagyjam meg neki.

„Győzd le a jóval a rosszat.” Azt is ide érthetjük, hogy amennyire tőlünk telik, éljünk minden emberrel békességben. Akkor is, hogyha ő nem akar velünk békességben élni. Akkor is, hogyha ő kifejezetten tönkre akarja tenni a nyugalmunkat. Akkor is igyekezzünk mindenkivel békességben élni. Minket ugyanis azért hívott el Isten, hogy ebben a világban képviselői legyünk. Azért adja a kegyelmi ajándékokat, hogy mindezt megvalósítsuk a Krisztus testben, a gyülekezetben. Azért vesz körül bennünket szeretetével, hogy minden támadással szemben megmaradhassunk. Ebben a hitben és reménységben marad meg minden körülmények között a békességünk. Az ugyanis nem a másikon fog múlni, nem is rajtam fog múlni, hanem azon, hogy mennyire nyitom meg az életemet a mi Megváltónk előtt, és mennyire bízom az életemet Jézus Krisztusra!

Isten üzenete ugyanis Krisztussal együtt valósággá válik: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat.”

Amen!